

Alberti: Jeg kan ikke forbigaa Ribespørgsmaalet i Laushed, da jeg har interesseret mig derfor, og tidligere har taget Ordet om denne Sag. Det Forslag, som foreligger angaaende Ribefagen, hidrører fra den ærede Minister, eller i alt Fald fra den Underhandler, som har sendt til Ribe, hvorved man har faaet tilveiebragt et Forslag om en Brobygning, men denne har Ribe ikke villet antage, med mindre den kunde faae Banen Vesten om Byen. Den ærede Minister har nu endelig truffet det Valg, at Banegaarden skal være Ost for Byen, og deraf følger da Spørgsmaalet om et Havnested. De, der kjende Lokaliteterne i Ribe, vide, at denne Brobygning altsaa skal bære Sporet, hvorpaa man skal høre Waggonerne til Havnen, og dernæst at dette Banespor vil føre ind i en Gade i Ribe og gaa igjennem nogle snævre Gader, som have ligget i samme Tilstand som nu i nogle Aarhundreder siden Ribes sidste Brand. Ved det Forslag, som Ministerens Underhandlere have tilveiebragt, paadrager man denne fattige By en uberegnelig og uoverselig Byrde, og det er paa den Maade, man nu vil ende Spørgsmaalet om den ripensiske Banes Anlæg. Dette anser jeg for at være en aabenbar Uret imod Ribe, og saa ofte denne Sernbanesag kommer tilbage — og det vil ske mer end en gang, saa sandt Banen vil blive forlænget Syd paa til Lønder — forbeholder jeg mig at fremdrage denne Forurettelse, som man under den ærede Ministers Ansørgsel har øvet mod Ribe. Paa Grund af min personlige Hengivenhed for den høitærede Minister gjør det mig meget ondt, at jeg skal plage ham med det ripensiske Banespørgsmaal, men han maa undskylde, at jeg gjør det, og han maa taale, at jeg taler derom. Jeg har ingenlunde fundet mig tilfredsstillt ved de Oplysninger, der ved Finantslovens 2den Behandling fremkom angaaende dette Spørgsmaal. Jeg var dengang fraværende, ellers vilde jeg have taget til Orde derimod, men jeg maa dog endnu gjøre nogle Bemærkninger derom. Jeg maa tilstaa, at det var en sjælden Blomsterkøst af Embedserklæringer om Ribe Banegaard, der blev os budt gennem Finantsudvalgets Betænkning. Jeg tror rigtignok, at den bureaukratiske Døst, der fremstod deraf, meget godt kunde faae Ministeren til at glemme Ribe By's berettigede Ønsker. Det, jeg klager over, er, at disse Embedserklæringer have skjult, hvad Ribe By har tilbudt, idet det virkelig forholder sig saaledes, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) forleden Dag udtalte, nemlig, at Ribe By har tilbudt, hvad man har forlangt af den, for at faae den vestlige Banegaard. Ribe By har tilbudt et Skibsbasin udenfor Banen, og hvis det forholder sig saaledes, ser jeg ikke, at man længere kan kaste Anker ved Ribe Skibsbro. Alle de fagmæssige Erklæringer, som den ærede Minister har indsamlet, ere vistnok afgivne efter

bedste Skjøn, men hvis Nogen burde have en betydelig Indflydelse paa denne Sags Afgjørelse, er det Ribe Byraad; thi Banen er dog — derom blive vi nok enige — væsentlig bleven til for at ophjælpe Ribe By. Saa megen Agtelse for den kommunale Selvstyrelse troede jeg dog, at den øverste Autoritet for Kommunalvæsenet vilde have, at han anderledes vilde tage Hensyn til, hvad et Byraad sagde, end at han vilde lade det svinde hen mellem Erklæringer fra Ingeniører, Bygningsmestere osv. Dette er min Mening om den ærede Minister, og det gjør mig ondt, at jeg er bleven skuffet i mine Forventninger. Jeg skal villig indrømme, at disse Erklæringer egentlig ikke sige Noget om Ostbanegaarden, de tale kun om Vestbanegaarden, og jeg skal villig indrømme, at der kan siges Et og Andet til Fordel for Ostbanegaarden, som ikke hidtil er kommet frem, men disse Spørgsmaal, der ere noget lokale, skal jeg ikke forfølge videre. Jeg tror, det er Regeringens Pligt — og det er det, jeg her vil fremhæve — at støtte Ribe By i Afholdelsen af de ekstraordinære Udgifter, som blive paalagte Byen, fordi Regeringen ikke vil følge dens Forslag med Hensyn til Banegaardens Anlæg. Hvis Byraadet i Ribe havde faaet sin Villie sat igjennem, kunde det ikke beklage sig over Regeringen og Rigsdagen, men nu forkaster Regeringen og Rigsdagen dens Begjæring om Banegaardens Anlæg og paabyrder den dette Anlæg paa et andet og kostbarere Sted. Omkostningerne derved kan man ikke med Billighed og Føie paalægge en forarmet By, men det maa blive Regeringens og Rigsdagens Sag at spæde til med Penge, naar det stifter for Ribe By med Hensyn til Opholdelsen af dette Anlægs Følger.

Judenrigsministeren: Jeg veed ikke, om Ribe Byraad har gjort det ærede Medlem noget Tilbud om at anlægge et nyt Bassin, men den har ikke gjort mig det. Naar det ærede Medlem talte om den bureaukratiske Bouquet, der skulde have omfattet mig, spørger jeg, hvem man vil, jeg skal rette mig efter i tekniske Spørgsmaal? Skal jeg rette mig efter mine Teknikere eller efter Flertallet i Ribe Byraad? Efter min Mening vilde jeg have udsat mig for meget alvorlige Trettesættelser, hvis jeg havde lagt alle de tekniske Hensyn, som vel at mærke ere begrundede i Udvalgets Betænkning, til Side, for at føie et Flertal i Byraadet, lige over for hvilket der oven i Kjøbet forelaa en Protest fra Mindretallet. Man har flere Gange omtalt en Skrivelse fra Ribe Byraad, som man ganske vist ikke har gjort mig den Ære at vise mig; det vil sige, det er et Dokument, underskrevet af 5 af Ribe Byraads 10 Medlemmer. (Rojzen: Af 7!) Ja, af 7 Medlemmer, men de to have vægret sig ved at deltage i Beslutningen, nemlig den konstituerede Borgmester og et Medlem, der bestandig har ud-